

Jedním z prvních kol Konkursu Zahrady 2004 bylo jihočeské. Odehrálo se v pátek 26.3. v KD Střelnice v Jindřichově Hradci. Oproti loňsku se lišilo v několika směrech. Předně ubylo kapel, přijelo jich jen sedm. Dvě z původně přihlášených budějovických skupin se omluvily, **Nouze** kvůli zraněnému kytaristovi a

Bonsai č.3

má do prosince koncertní pauzu, neboť její zpěvačka bude do Vánoc v Anglii. Pro srovnání: v roce 2002 se zúčastnilo 25 skupin, loni 14. Druhou nemilou změnou byla katastrofální návštěva, cca 10 platících diváků v sále s kapacitou přes 500 míst. Místo poroty kapely poslouchal, fotil a radil jim dramaturg festivalu Zahrada Michal Jupp Konečný, na novou krev v žánru se přijeli podívat i organizátor Prázdnin v Telči Milan Medvěd Kolář a šéfredaktor serveru I-folk Pavel Rada.

Přehlídku zahájila stejná kapela jako minule, velešínská **Fontanela**. Dvě elektrické kytary, jedna akustika, basa a bicí s přesvědčivým zpěvákem, byť ve vyšších polohách mírně nejistým. Zkušená bluesová formace ničím nepřekvapila, nejlépe vyšlo pomalé

Mississippi blues

. Tábořská

Sešlost

hrající v obdobném složení jako Fontanela staví na dlouhých kytarových sólech. Jen jsem měl pocit, jakoby kytaristé hráli 20 minut jednu píseň, chtělo by to více nápadů v aranžích. Zpěvačka měla příjemný hlubší hlas, pódiově však působila nepřesvědčivě. Klasickou folkovou sestavu tvoří

Drazda Band

z Doudleb, se dvěma zpěvačkami, kterým spolu hlasy pěkně barví. Jejich sympatickému projevu scházela razance, hlavně díky nesmělé base. Jazzové instrumentálky a španělské rytmy předvedlo prachatické seskupení

Náhodné doteky

. Dvě akustické kytary melodicky doplňovala příčná flétna, stylově připomněli Acoustic Impact. Vyjma poslední rychlé skladby jsem ale postrádal přímočarost a přesnost. Tyto přednosti rozhodně nelze upřít tábořskému

Fíglu

, grassové formaci s výbornou zpěvačkou. Její alt mě ze sedmi ženských hlasů toho večera potěšil nejvíc. Pánské hlasy sice nijak výrazné, nicméně Fígl hraje melodické a zpěvné písně, pro které jsou podstatné celková vyváženost vokálů a drive.

Minimálně diváckým vrcholem se stalo vystoupení volyňských **Shivers**, patřících do irskokeľtské škatulky. Podmanivý souzvuk dvou houslí, důrazná, svižná a aranžérsky rozmanitá muzika jim přinesla nadšený ohlas diváků i ostatních muzikantů. Drobnou výtku směřuji pouze k méně dynamickým vokálům, do suverénnosti např. pražských Jauvajs postrádám ještě větší vnitřní chytlavost. Po bloku hostujících Jen tak tak večer uzavřelo sdružení

Martin Sýkora a spol.

z Humpolce. V obsazení kytara, cello a příčná flétna zněli trochu nejistě, hlavně zpěvačka. Sedí jim spíše pomalejší skladby, třeba předposlední

První vločky

s hezkým a capellovým trojhlasem.

Letos mi chybělo více písniček, jejichž melodie či slova by utkvěly. Všichni vesměs velmi dobře hrají, zato v textech kliše až stydno. Mnohdy jako by muzikanti nevěděli, zda vůbec a co chtějí sdělit. Jinak to ale byl vydařený večírek s několika výbornými momenty.

Zeptal jsem se také Juppa a Medvěda, jak hodnotí letošní Konkurs:

Jupp: Objevily se nové kapely, některé neuspořádané, jiné naopak kompaktní. Veliký pokrok udělala Fontanela, naprosto hodně dobrý byli Shivers. Určitě si vyberu dost kapel na Růži i Zahradu, bylo tady hodně zajímavého. Nebyla tu tentokrát kvantita, ale kvalita, což mi nevadí, kvantity si užiju dost. Na jihu bylo ale vždy méně kapel na kilometr čtvereční než jinde. Chyběly snad jen jistoty typu Pergamenu .

Medvěd: Shivers ladí Telči. Líbí se mi Náhodné doteky.